

THE WRITER WHO NEVER WROTE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: ANG MANUNULAT NA HINDI KAILANMAN SUMULAT

Isa sa mga unang bagay na naunawaan ko ay hindi kailanman hahayaan ng negosyo ng paglalathala na manatiling hindi nagagalaw ang dalisay na salaysay. Sa malao't madali, tuturuan ng pera ang sistema kung paano gumawa ng kredibilidad.

Ngayon, may nabisto.

Hindi siya nagnakaw ng nobela.

Ninakaw niya ang salitang nagsasalaysay nito.

Naglathala ng aklat ang isang babae. Tinawag niya itong kanyang unang nobelang romansa. Sa isang video, halos umiiyak, sinabi niya sa kanyang mga tagasubaybay:

“Ako mismo ang sumulat nito. Nagpatulong lang ako sa AI para iwasto ito. Akin ang buong ideya.”

Naniwala sa kanya ang mga tao.

Pumalakpak sila.

Pagkatapos ay natuklasan nilang ibang-iba pala ang ibig sabihin ng “iwasto.”

Hindi inayos ng artipisyal na intelihensiya ang mga kuwit.

Ito ang sumulat ng aklat.

Siya ang sumulat ng kahilingan.

Hindi kailanman binuo ang sarili kong landas para sa publisidad. Binuo ito para sa isang bagay na mas hindi kaakit-akit: ang pagbabayad ng buong presyo ng aking inilalarawan.

Labingwalong taon sa loob ng isang tunay na kompanya.

Hindi isang ideyang pinalawak ng artipisyal na intelihensiya, kundi isang buhay

na pinalawak ng isang amang namuhunan na ng apatnapung taon ng sarili niyang buhay bago ako.

Ano ang naghihiwalay sa taong sumusulat sa taong nagpapasulat?

Hindi ang teknolohiya.

Kasangkapan lamang ang teknolohiya, walang pinagkaiba sa makinilya noong dekada 1950. Ang tunay na pagkakaiba ay kung may katawan sa likod ng mga salita.

Isang katawang tumawid sa inilalarawan ng mga salita.

Isang katawang nagbayad sa bawat pangungusap ng mga taon, pagkakamali, disiplina, sakripisyo, tagumpay, at kabiguan.

Ibinebenta ang kanyang aklat bilang pangako ng pag-ibig.

Isang tiyak na tagumpay.

Dahil ang pinakamatandang anyo ng publisidad ay laging pareho: panlilinlang.

Bihira itong makilala ng mga tao.

Nabibighani lamang sila rito.

Iyan mismo ang dahilan kung bakit may ibang slogan ang aking salaysay:

“Isang singil na inihaharap ng panahon sa mga naniwalang mababayaran nila ito mamaya.”

Hindi ako kailanman magiging tanyag.

Hindi ako kailanman yayaman.

Ngunit imposible akong malimutan.

Ferdinando Frega